ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5763

ΜΟΝΗ ΛΥΣΙΣ: ΕΚΛΟΓΑΙ

Αἱ ἐκλογαί, ὅπως εὐθὺς μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπεγραμμίσαμεν, δὲν ἔδωκαν εἰς τὴν χώραν πολιτικὴν σαφήνειαν. Ἀντιθέτως, ἡ ἔκβασίς των ὑπῆρξεν ἀρνητική. Ἡ ἀναμέτρησις ἐβοήθησεν, ὑπὸ ἄλλην μορφήν, τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ Κέντρου διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ παράτασιν ἀνωμαλίας. Τὸ ἐβοήθησε διὰ τὴν χρονικὴν ἐπιμήκυνσιν τῆς ἀοριστίας καὶ διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς ἀβεβαιότητος, μὲ ὅλα τὰ κρίσιμα παρακολουθήματά της. Καί, αἰφνιδίως, ἀνέκυψε κατάστασις ἐκ διαμέτρου διάφορος τῆς προσδοκωμένης. Καὶ αὐτό, ἐνῷ ὑπῆρχε πλήρης συνείδησις σταθερότητος καὶ ἐνῷ αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, τῆς ὁποίας τὰ ἀγαθὰ ἀκόμη καὶ προχθὲς διὰ τοῦ μηνύματός του ἐξῆρεν ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ, εὐλόγως ἀνεμένετο περαιτέρω στερέωσις καὶ ἀξιοποίησις.

Ἔχομεν ἤδη ἀναλύσει τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν θλιβερὰν αὐτὴν κατάστασιν. Καί, βεβαίως, δὲν ὠφελοῦν πλέον αἱ ψυχολογικαὶ ἀνατομίαι καὶ αἱ στηθοσκοπήσεις. Ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία εἰς τὴν μορφήν της, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεφράσθη, ἀποτελεῖ τώρα τὸ γεγονός. Γεγονὸς βαρὺ — ὁμολογεῖται ἀπὸ πάντας — εἰς δυσχερείας καὶ ἀπειλὰς διὰ τὸ γενικώτερον, τὸ πέραν κομμάτων καὶ ὑπεράνω περιστασιακῶν ἐκτιμήσεων, ἐθνικὸν συμφέρον. Μὲ αὐτό, συνεπῶς, καὶ μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ λύσις.

Εἰς τὰς Δημοκρατίας, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔπραξεν, ἡ θέλησις τοῦ Λαοῦ οὔτε ἐλέγχεται, οὔτε ἐπικρίνεται. Εὐχὴ καὶ ἐπιδίωξις τῶν στηλῶν αὐτῶν ἦτο νὰ ἀναδείξουν αἱ ψηφοδόχοι κόμμα πρῶτον καὶ κοινοβουλευτικῶς αὐτοδύναμον τὴν ΕΡΕ. Ἐφ' ὅσον αὐτὸ δὲν ἔγινε, θὰ ηὔχετο κανεὶς νὰ ἀνήρχοντο καὶ νὰ ἀνεδεικνύοντο μὲ αὐτὰς τὰς δυνατότητας οἱ ἀντίπαλοί της. Ἐφ' ὅσον ὁ Λαὸς δὲν ἔδωκεν εἰς τὴν παράταξιν τῆς Δημιουργίας τὴν ἄδειαν νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον της, ἂς τὴν παρεῖχεν, ἐπὶ τέλους, ἀκεραίαν εἰς τοὺς ἀντιθέτους της. Διότι, τούλάχιστον, ἔστω καὶ μὲ αὐτοὺς ἐνσαρκωτὰς τῆς ἀρνήσεως καὶ συνοδευομένους ἀπὸ τὴν ἔφεσιν τῆς λογοκοπίας, θὰ εἴχαμεν κυβερνητικὴν διάρκειαν. Ἐνῷ τώρα; Τώρα τὸν τόπον κυβερνοῦν αἱ ἀσυγκράτητοι ἰαχαὶ τῶν πανηγυριστῶν τῆς χασμωδίας, ἡ ὑπονομεύουσα τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα μετεκλογικὴ μέθη καὶ ἡ ὁσημέραι ἐπεκτεινομένη ρευστότης. Αὐτῆς δὲ τῆς τελευταίας δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν δημόσιον βίον περισσότερον ζημιογόνον, ἐπίφοβον καὶ δραματικὸν στοιχεῖον. Δὲν ὑπάρχει φάσις κρισιμωτέρα ἀπὸ τὴν φάσιν τοῦ κενοῦ. Καὶ αὐτή, δυστυχῶς, ἀντιμετωπίζεται τώρα.

Ἔχομεν, λοιπόν, Κυβέρνησιν ἐξ ἐμβρυουλκίας τῆς μειοψηφίας. Ἐσχηματίσθη κατὰ παραβίασιν κατάφωρον καὶ προκλητικὴν τῆς δημοκρατικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς τάξεως. Καὶ προσπαθεῖ ἤδη νὰ δημιουργήσῃ ἐκβιαστικὸν τετελεσμένον, ἐπιτιθεμένη ἀδιστάκτως κατὰ τῆς σοβαρότητος, τῆς λογικῆς καὶ τοῦ δημοσίου ταμείου. Διότι ἐλπίζει, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μὲ αὐτὴν τὴν ἀήθη εἰς τὴν πολιτικὴν εὐπρέπειαν τακτικήν, θὰ ἐξαναγκάσῃ ψήφους ἐμπιστοσύνης ἀπὸ ὡρισμένους, οἱ ὁποῖοι θὰ φοβηθοῦν μήπως ἐκτεθοῦν ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ, ὡς ἀνατρέποντες τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πολιτικὴν τῶν παροχῶν. Εἶναι καὶ ἡ τακτικὴ αὐτή, ἀπὸ ὡρισμένης σκοπιᾶς, μία ἄλλη μορφὴ ἐξαγορᾶς. Καὶ δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι τὴν μετέρχονται, δὲν εἶναι πτωχοὶ εἰς ἀποθέματα συνταγῶν πολιτικῆς μαστρωπίας. Παρὰ ταῦτα, ὅμως, παράτασις αὐτῆς τῆς τακτικῆς δὲν εἶμπορεῖ νὰ συνεχισθῇ. Διότι καταντᾷ ἐπικίνδυνος πολυτέλεια καὶ μεταβάλλεται εἰς θανάσιμον διὰ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον παγίδα. Γίνεται φοβερὰ καταπακτή, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν κινδυνεύουν νὰ χωνευθοῦν ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τὰς οὐσιαστικάς, τὰς θετικάς, τὰς μεγάλας πραγματοποιήσεις τῆς ὀκταετίας. Συνεπῶς, ἐπιβάλλεται τὸ ταχύτερον ἡ ἐκκαθάρισις τῆς νόθου καταστάσεως, τῆς ὁποίας καὶ ἡ νομιμοποίησις καὶ ἡ μονιμοποίησις ἐπιδιώκεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἔχομεν πλέον διαπιστωμένην πολιτικὴν γάγγραιναν. Καὶ δὲν εἶμπορεῖ οὔτε νὰ τὴν ἀγνοήσωμεν, οὔτε νὰ ἀδιαφορήσωμεν. Ἐνῷ, ἀντιθέτως, αἴτημα δραματικῶς πιεστικὸν εἶναι νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον τρόπον. Καὶ τὸ ἐρώτημα τίθεται, ἐν προκειμένῳ, ἄμεσον καὶ εὐθύ: Ποῖος εἶναι ὁ τρόπος αὐτός; Ἀβίαστος ἔρχεται ἡ ἀπάντησις. Ὅλοι ὅσοι διαθέτουν στοιχειώδη ὀρθοφροσύνην. Ὅλοι ὅσοι αἰσθάνονται, ὅτι αἱ στιγμαὶ δὲν συγχωροῦν τὰ εὐτράπελα. Ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται εἰλικρινῶς διὰ τὴν χώραν, ὅλοι ὅσοι σκέπτονται καὶ κρίνουν μὲ γνώμονα τὴν λογικήν, δὲν ἀναζητοῦν λύσιν παρὰ μόνον ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς πολιτικῆς ὀρθοδοξίας. Καὶ δὲν εὑρίσκουν ἄλλην λύσιν ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνην τῶν ἐκλογῶν.

Εἶναι, πράγματι, ζωτικὴ ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ δημοκρατικὴν μέθοδον ἡ ἀντιδημοκρατικὴ ἀπόπειρα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Μόνον ἔτσι θὰ ὑπάρξῃ κάθαρσις. Καὶ μόνον ἔτσι θὰ δημιουργηθοῦν αἱ προϋποθέσεις ὁμαλότητος καὶ εὐρύθμου ἐξελίξεως. Πέραν τῆς νέας προσφυγῆς εἰς τὸν Λαόν, πέραν τῆς ἰδικῆς του βουλήσεως, πέραν τῆς ἰδικῆς του ἀποφάσεως, οἱαδήποτε ἄλλη ἀναζήτησις καθίσταται ἐμπειρική, ἀνεδαφικὴ καὶ δαπανηρά. Διότι ὁδηγεῖ εἰς ἀπώλειαν πολυτίμου χρόνου. Καὶ διότι, ἀντὶ νὰ ρυθμίζῃ, περιπλέκει. Καὶ ἰδού, τί, κυρίως, πρέπει νὰ ἀποφευχθῇ: Ἡ περαιτέρω ἐμπλοκή. Λύσις, λοιπόν, διαυγής, ἀνδρικὴ καὶ τιμία. Λύσις ὑπαγορευομένη ἐκ τῆς Συνταγματικῆς καὶ Κοινοβουλευτικῆς τάξεως. Λύσις σωστικὴ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου. Διότι ἔχει γίνῃ μεγίστη κατασώτευσις χρόνου καὶ διότι δὲν ὑπάρχουν περιθώρια διὰ πειραματισμούς. Ἡ Κυβέρνησις ὁμοιάζει μὲ ἐκείνους τοὺς πνευματικῶς καθυστερημένους, οἱ ὁποῖοι ἵστανται εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου καὶ σκορπίζουν πλαστὰ χαρτονομίσματα, κυριευόμενοι ἀπὸ τὴν φρεναπάτην, ὅτι ἐλεοῦν τοὺς πτωχούς. Ἡ διασκέδασις, ὅμως, δὲν «πηγαίνει» περισσότερον. Πρέπει νὰ τελειώνῃ. Διότι καλὰ τὰ ἀερολογήματα καὶ αἱ εὐφυΐαι. Ὑπάρχει, ὅμως, φόβος νὰ πληρωθοῦν εἰς τὸ τέλος. Καί, ὅπως εἶναι γνωστόν, εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ τίμημα εἶναι ὀδυνηρότατον. Διὰ νὰ προληφθῇ, λοιπόν, ὁ κίνδυνος: Ἐκλογαί. Μὲ τὴν ψῆφον του, χωρὶς τὴν φοβίαν καὶ τοὺς καταφώρους ἐκβιασμοὺς καὶ μὲ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς ἐννόμου τάξεως, ἡ ὁποία εἰς τὴν ὕπαιθρον εἶχεν οὐσιαστικῶς καταλυθῇ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, νὰ διδάξῃ ὁ Λαὸς Δημοκρατίαν εἰς ἐκείνους, ποὺ ἀπιστοῦν ἀπέναντί της.

ΔΙΑ ΜΑΚΡΩΝ ΑΚΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ

Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΞΗΓΓΕΙΛΕ ΧΘΕΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Γ.' Πανεπιστήμιον, ἀτέλειαι, τὰ γυμνάσια κλπ.

ΠΛΕΙΣΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΡΕ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ἐξαγγέλλων σήμερον τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ πρῶτα μέτρα ὑπὲρ τῆς Παιδείας, εἶπεν ὅτι τὸ θέμα τῆς Παιδείας εἶναι οἰκονομικὸν καὶ πνευματικόν. Εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα ἀνήκουν ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τὰ σχολικὰ κτίρια, τὰ μέσα διδασκαλίας κλπ. Εἰς τὸν πνευματικὸν τὰ ἰδανικὰ τῆς Παιδείας, τὰ ὁποῖα, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, εἶναι τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ μόρφωσις τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν, τὰ σχολικὰ βιβλία κλπ.

Ἡ ἐκπαίδευσις, προσέθεσε, τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς βαθμίδας, θὰ γίνεται δωρεὰν εἰς τὰ δημόσια ἐκπαιδευτήρια. Εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν θὰ καταργηθοῦν ὅλοι οἱ ἐφευρεθέντες ἔμμεσοι τρόποι οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν μαθητῶν διὰ τῆς ἐπιβολῆς προαιρετικῶν δῆθεν εἰσφορῶν. Διὰ τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν θὰ καταργηθοῦν ἐντελῶς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη, τὰ ἔνσημα καὶ αἱ εἰσφοραί.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν δὲν θὰ καταβάλλωνται τέλη ἐγγραφῆς. Θὰ καταργηθοῦν τὰ πάσης φύσεως ἐξέταστρα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελοῦν μόνον οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν φοιτητῶν, ἀλλὰ καὶ μέτρον διαβλητόν.

Μὲ τὴν δωρεὰν Παιδείαν, τόσον αἱ Ἀνώτεραι Σχολαί, ὡς καὶ οἱ καθηγηταί των θὰ στερηθοῦν πόρων. Τὸ κενὸν αὐτὸ θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος.

Θὰ γενικεύσωμεν — εἶπεν ὁ κ. Παπανδρέου — τὸν θεσμὸν τῶν Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν πρὸς τὰ ἀριστεύοντα τέκνα τοῦ λαοῦ μας. Θὰ καταστήσωμεν τὸν Ὀργανισμὸν οἰκονομικῶς ἱκανόν, διαθέτοντα ἐπαρκῆ μέσα διὰ τὴν γενίκευσιν τῆς ἐπιστημονικῆς μετεκπαιδεύσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ Δημοκρατία τότε μόνον δικαιώνει τὴν ὕπαρξίν της, ὅταν καταστῇ ἀξιοκρατία.

Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἔχῃ 6 τάξεις. Θὰ ἀναμορφωθῇ ὅμως πλήρως τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, τὸ ὁποῖον εἶναι πεπαλαιωμένον. Εἶναι ἀπαράδεκτον, τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ μας νὰ ἐκπαιδεύωνται ἀκόμη μὲ πρόγραμμα, τοῦ ὁποίου αἱ γενικαὶ γραμμαὶ ἐχαράχθησαν τὸ 1911.

Ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ ἀποκτήσουν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Θὰ πρέπει νὰ αὐξήσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοδιδασκάλων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὰς αἰθούσας τῶν σχολείων νὰ μὴ ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν 40 μαθητῶν κατὰ τάξιν.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ προωθήσῃ τὰ Ἱδρύματα, ποὺ ἐκπαιδεύουν τοὺς δημοδιδασκάλους, τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας κλπ.

Εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν θὰ ἰσχύσῃ ἡ διαίρεσις τῶν Σχολείων εἰς δύο τριετεῖς κύκλους σπουδῶν: Ὁ πρῶτος τὸ προγυμνάσιον καὶ ὁ δεύτερος τὸ γυμνάσιον, ὡς ἔχει καθιερώσει ὁ ἰδικός μας νόμος τοῦ 1951. Βεβαίως, θὰ διατηρηθῇ ὁ ἀνθρωπιστικὸς χαρακτὴρ τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν, ὅστις εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ἱστορικὴν παράδοσιν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ εἴσοδος τῶν μαθητῶν εἰς τὸ προγυμνάσιον θὰ εἶναι εὔκολος, διότι θὰ πρέπει νὰ ἐνθαρρυνθοῦν οἱ ἀποφοιτῶντες τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ τὸ 12ον ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν θὰ εἶναι πλέον ἡ συμπλήρωσις τῆς Στοιχειώδους Παιδείας. Αὐτὴ θὰ συμπληροῦται μὲ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἀντιθέτως, τόσον ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γυμνάσιον, ὅσον καὶ ἡ προαγωγὴ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τάξιν, θὰ γίνωνται μὲ αὐστηρὸν ἔλεγχον τῶν ἱκανοτήτων τῶν μαθητῶν. Θὰ ὑπάρχουν αὐστηραὶ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς α΄ εἰς τὴν 6΄ καθὼς καὶ ἀπὸ τῆς 6΄ εἰς τὴν γ΄ τάξιν ἡ προαγωγὴ θὰ δίδεται μόνον εἰς τοὺς μαθητάς, οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουν ὑψηλοτέραν στάθμην ἐπιδόσεως, ὥστε βαθμιαίως νὰ γίνῃ περιορισμὸς καὶ εἰς τὸ γυμνασιακὸν ἀπολυτήριον θὰ φθάνουν ὄχι οἱ πάντες, ἀλλὰ μόνον οἱ ἱκανοί, διότι πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ ἀγραμματοσύνη τῶν ἀποφοίτων τῶν σημερινῶν γυμνασίων.

Η ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἐπανάστασις θὰ γίνῃ εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν διδακτικῶν βιβλίων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἀναλάβουν κορυφαῖοι λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες, προκειμένου δὲ περὶ τῶν βιβλίων τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν, θὰ ἐπιλεγοῦν καὶ θὰ μεταφρασθοῦν ἄριστα ἐγχειρίδια, χρησιμοποιούμενα εἰς ξένας σχολάς.

Ὁμοίως, εἰδικὴ φροντὶς θὰ ληφθῇ διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως μὲ ἐργαστήρια καὶ βιβλιοθήκας, διότι εἶναι ἀπαράδεκτον τὸν 20ὸν αἰῶνα αἱ αἴθουσαι τῶν γυμνασίων μας νὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τέσσαρας γυμνοὺς τοίχους καὶ ἕνα μαυροπίνακα.

Τριετεῖς θὰ εἶναι καὶ οἱ δύο κύκλοι τῆς Μέσης Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἑπομένως τὸ σύνολον τῶν ἐτῶν τῆς Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεώς μας θὰ παραμείνῃ 12 ἔτη.

Ἐπίσης λαμβάνεται πρόνοια, ὥστε τὸ σχολικὸν ἔτος νὰ μὴ διαρκῇ 6 μόνον μῆνας καὶ ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Ἰούνιος θὰ ἀξιοποιηθοῦν πλήρως ὡς μῆνες πραγματικῆς σχολικῆς ἐργασίας.

Εἰδικῶς διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν μαθητῶν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν, ἀποφασιστικὴν σημασίαν θὰ ἔχῃ ἡ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπίδοσις καὶ ὄχι τὸ γραπτὸν τῶν ἐξετάσεων. Διότι κριτήριον πρέπει νὰ εἶναι ὄχι αἱ ἐπιτυχίαι τῆς μνήμης, ἀλλὰ αἱ ἱκανότητες τῆς κρίσεως.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἀναφερόμενος ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν, εἶπεν ὅτι ἀμέριστος θὰ εἶναι ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα αὐτόν, κυρίως τῆς Στοιχειώδους καὶ τῆς Μέσης, διότι ὑπάρχει μεγάλη καθυστέρησις. Τεχνικὴ σχολὴ σημαίνει κατὰ κύριον λόγον ἐξοπλισμὸς καὶ κατάλληλον προσωπικόν, τὸ ὁποῖον θὰ προέλθῃ ἀ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πολὺ σκεπτικιστὴς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκ τῶν μέτρων

Δυσχέρειαι τοῦ προϋπολογισμοῦ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκης, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀνακοινωθέντων κυβερνητικῶν μέτρων, εἶπεν ὅτι ὁ τρέχον προϋπολογισμὸς παρέχει πλήρως τὴν δυνατότητα τῆς καλύψεως ἐκ τῶν τρεχόντων ἐσόδων ὅλων τῶν ἀνηλλειμμένων κρατικῶν ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ οὐσιώδους, πέραν τῆς ἀρχικῆς προβλεφθείσης χρηματοδοτήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων.

Εἶναι ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς, εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους, θὰ κλείσῃ ἰσοσκελισμένος καὶ τὰ ληφθέντα κυβερνητικὰ μέτρα οὐδεμίαν ἐπίπτωσιν πρόκειται νὰ ἔχουν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ 1963.

Τὰ ἤδη ἀνακοινωθέντα κυβερνητικὰ μέτρα, ὡς καὶ ὅσα πρόκειται σταδιακῶς νὰ ἀνακοινωθοῦν, ἐντάσσονται εἰς τὸ καταρτιζόμενον ἤδη σχέδιον προϋπολογισμοῦ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Τὸ κοινὸν πρέπει νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι οὐδεμία δαπάνη θὰ ἀναληφθῇ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐξασφαλισθῇ ἀπολύτως ἡ ἐκ τρεχούσης ἀποταμιεύσεως κάλυψίς της καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις περιφρουρεῖ ἀγρύπνως τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομισματικὴν σταθερότητα τῆς χώρας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς της.

ΕΝΑ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΟΝ ΨΕΥΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ἐκ τοῦ γραφείου Τύπου τῆς ΕΡΕ ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ ἐντυπωσιακὴ εἴδησις, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε νὰ ἐκποιήσῃ τὸ παραγγελθὲν κύπο τοῦ κ. Καραμανλῆ ὑπερπολυτελὲς τεθωρακισμένον αὐτοκίνητον τύπου «Κράϋσλερ», ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν περίπου καί, μὲ τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως, νὰ ἀνεγείρῃ σχολικὰ κτίρια». Ἡ ἀλήθεια ἐν προκειμένῳ ἔχει ὡς ἑξῆς:

1) Πρὸ ἑξαμήνου περίπου τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ χρησιμοποιουμένου αὐτοκινήτου τύπου «Κράϋσλερ», τὸ ὁποῖον λόγῳ τῶν φθορῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποστῆ καὶ τῶν συνεχῶν ἐπισκευῶν, ἐπεβάρυνε σημαντικῶς τὴν οἰκείαν πίστωσιν.

2) Παρηγγέλθη, κατόπιν τούτου, εἰς τὴν Α.Ε. Ἀ)φοὶ Σαρακάκη ἕτερον αὐτοκίνητον «Κράϋσλερ», συνήθους τύπου (ἄνευ οἰασδήποτε θωρακίσεως) ἀξίας δραχ. 161.814, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε.2090 τιμολόγιον τῆς ἑταιρίας. Συνεφωνήθη μάλιστα τότε ὅπως ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ ἀξία τοῦ παλαιοῦ αὐτοκινήτου, ἐπιστρεφομένου, ἡ ὁποία ὡρίσθη εἰς δρχ. 90.000. Κατὰ συνέπειαν τὸ πληρωτέον ποσόν, κατὰ τὴν συμφωνίαν, θὰ ἀνήρχετο εἰς δρχ. 71.814 μόνον.

3) Σημειωτέον ἀκόμη: α) ὅτι ἡ καταβλητέα αὐτὴ ἀξία θὰ ἀντεσταθμίζετο, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὑπὸ τῶν ἀπαιτουμένων δι' ἐπισκευὰς τοῦ παλαιοῦ αὐτοκινήτου δαπανῶν καί, β) ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοκινήτου τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας, καὶ οὐχὶ προσωπικῶς τοῦ κ. Καραμανλῆ».

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ:

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΛΥΣΕΩΝ ΕΑΝ ΔΕΝ ΨΗΦΙΣΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Πρέπει νὰ γίνουν καὶ πάλιν ἐκλογαὶ

ΠΟΙΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ἐγκαινιάζων τὴν κατὰ Σάββατον συνέντευξίν του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἐδέχθη τούτους εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ προέβη εἰς μακρὰς ἀνακοινώσεις.

Ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ καθιερούμενον μέτρον τῆς προσωπικῆς ἐπαφῆς, θὰ ἀποβῇ ἐποικοδομητικόν, ὁ κ. Παπανδρέου ἐζήτησεν ἐν συνεχείᾳ ὅπως ἐπικρατήσῃ πνεῦμα καλῆς πίστεως καὶ ἀγαθῶν διαθέσεων ἑκατέρωθεν εἰς τὴν συνομιλίαν, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι πρόκειται τὸ παράπαν νὰ παραβλαφθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως τῆς κριτικῆς.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς διαδικασίας, εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἕνωσις Κέντρου δὲν θὰ τύχῃ ψήφου ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Βουλήν, ἐδήλωσεν ὅτι «θὰ συστήσω εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς».

Ὁ κ. Παπανδρέου διηυκρίνησε περαιτέρω, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν ὑπάρχουν δύο λύσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων νὰ δύναται νὰ ἐπιλέξῃ ὁ Βασιλεύς.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις — εἶπεν — εἴτε δηλαδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐξασφαλίσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ ἢ ἀκατάλληλον, εἴτε μειοψηφήσῃ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορίαν, ἡ εἰσήγησις πρὸς τὸν Βασιλέα θὰ εἶναι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προκήρυξις νέων ἐκλογῶν, διότι κατὰ τὴν πολιτικὴν θεωρίαν τῆς ΕΡΕ, προσέθεσεν, οἱ 30 βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ δὲν ὑπολογίζονται, πρέπει δὲ νὰ καταστῇ γενικὴ συνείδησις ὅτι οἱ 140 βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου οὐδὲν ἄλλο σχῆμα κυβερνητικὸν πρόκειται νὰ ἀποδεχθοῦν.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις — ἐπανέλαβεν ὁ κ. Παπανδρέου, λάβει ἀνεπαρκῆ κατὰ τὴν γνώμην της ψῆφον ἢ καταψηφισθῇ εἰς τὴν Βουλήν, δὲν ὑφίσταται ἐπιλογὴ λύσεων. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπιταγὴν ἐξ ἀντικειμένου καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔχει μὲν τὸ προνόμιον τῆς διαλύσεως, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκτίμησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ ἡ ἄσκησις τῆς προνομίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιβαίνῃ εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς πραγματικότητος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς προσέθεσεν, ὅτι ὡς ὑπεύθυνος σύμβουλος τοῦ Στέμματος, θὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἀποδεικνύων ταυτοχρόνως καὶ τὸ ἀνέφικτον ἄλλου σχήματος.

«Ἐπιθυμῶ νὰ δώσω συνέχειαν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας, συνέχισεν ὁ κ. Παπανδρέου. Ἔχω ἀναγνώσει ὅτι ἡ ΕΡΕ λέγει: Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, δηλαδὴ τῆς καταψηφίσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ πρωτοβουλία θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ΕΡΕ, ἡ ὁποία θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἐθνικόν της καθῆκον. Αὐτὰ τὰ ἀνέγνωσα. Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἔχει δοθῇ ἀνάλυσις τοῦ τρόπου ἐπιτελέσεως τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος. Ἂς ὑποτεθῇ ὅτι περιήλθεν ἡ